

מדור הבחינות

מינהל הסטודנטים

אוניברסיטת בר-אילן

מספר סידורי 1526144

מס' מחי: 33

שנת: תשע"ו סמסטר: 2 מועד: 1 מטלה: 1

קורס: 02 104 99 דיני עונשין

המחברת נבדקה ביום: _____

הציון: 98 ב 6 המבחן

חתימת המרצה: _____

מס' סידורי _____ מתוך _____ מחברות

הוראות לנבחן

1. הבחינה. תלמיד שעזב את האולם אחרי תלוקת השאלונים או לא מסר את מחברתו עד תום הבחינה או מסר מחברת ריקה - דינו כדין נכשל.
2. קריאת השאלון מותרת רק לאחר קבלת רשות המשיח/ה.
3. יש לכתוב את התשובות בדיו, בכתב ברור ונקי על עמוד אחד של כל דף. אין לכתוב בשוליים, הכותב טיוטה יקדיש לה את הצד הימני של המחברת ואת ההעתקה הנקיה יכתוב בצד השמאלי. את הטיוטה יש למחוק בהעברת קו. אסור לתלוש דפים מן המחברת.
4. נבחן שעבר עברת משמעת ו/או אי ציות להוראות הכתובות והנחיות המשיח/ה יועמד לדין משמעת.
5. משך זמן הבחינה מצויין בראש השאלון. עם הזדעת המשיח/ה כי תם הזמן, על הנבחן להפסיק את הבחינה, למסור את המחברת עם השאלון ולצאת מאולם הבחינה. מחברת שלא נמסרה בתום ההודעה לא תיבדק.
6. אחזקת מכשיר טלפון סלולרי (אפילו סגור) ברשות הנבחן, מביאה לפסילה מיידית של הקורס.

בהצלחה!

7. עליך להבחן בחדר בו הנך רשום.
8. הנח ליד המשיח בבחינה את כל חפצך האישיים כגון: תיקים, ספרים, מחברות, מכשירים סלולריים, קלמרים וכו'. השימוש במחשב נייד אסור.
9. אסור להחזיק בהישג יד חומר הקשור לבחינה/לקורס אלא אם הותר הדבר בכתב על ידי המרצה ורק בהתאם למותר.
10. מסור למשיח/ה על הבחינה תעודת זהות וכתבים נבחן חתום ותקף לסמסטר בו מתקיימת הבחינה.
11. היציאה לשירותים במהלך הבחינה בהתאם להנחיות המשיח/ה. נשים בהריון ונבחנים באישור מתאים רשאים לבקש מהמשיח/ה לצאת. היציאה בליווי המשיח/ה ובהתאם לנהלי האוניברסיטה.
12. נבחן היוצא ללא רשות מכל סיבה שהיא מחברתו תפסל ותועבר לועדת משמעת.
13. יש להישמע להוראות המשיח/ה. אין לעזוב את חדר הבחינה ללא קבלת רשות. חל איסור מוחלט לפנות לנבחנים אחרים בכל עניין ודבר. בכל עניין פנה למשיח/ה.
14. בתחילת הבחינה מלא את פרטיך האישיים ע"ג המחברת. תלמיד שקיבל לידיו שאלון ואין ברצונו להיבחן, חייב להמתין 1/2 שעה בכיתה מתחילת

ועדת המשמעת מזהירה!

נבחן שיימצאו ברשותו חומרי עזר

אסורים או ייתפס בהעתקה,

ייענש בחומרה עד כדי

הרחקתו מהאוניברסיטה.

שנה"ל תש"ו סמסטר ב מועד א

מס' קורס 99-104-02

מחלקה P'Caen תאריך 3.7.2016

המרצה רב הדר 2:313 מ"ן

מבחן חלק (אם הבחינה בשני חלקים)

הוראות לנבחן בנושא סריקה:

אין לכתוב במחברת בעפרון. יש לכתוב בעט בצבע כחול כהה או שחור בלבד. אין להשתמש בנוזל מחיקה (טיפקס). אין לכתוב בשוליים משני צידי הדף. מחברת בכתב מרושל משפיעה על תוצאות הסריקה.

שם לבל! השוליים יחתכו לפני הסריקה. לכן, חל איסור מוחלט

שאלה ראשונה:

① סעיף 375 א-ה תפקיד התנאי עבדות: (א) "המחזיק אינו התנאי עבדות לצרכי עבודה או שירותים, אלא שירות מן-צדו מאחר 16 שנים". (ב) "נעדרה תעודת זהות או תעודת זהות אחרת".

ניתוח העברה:

ⓐ מעשה: המחזיק

נסיונות: אדם, התנאי עבדות, לצרכי עבודה או שירותים, אלא שירות מן, מקאין יסוד נפשי: מודעות. (סעיף 19, ענין שחקת).
• עבירה התנהגותית.

ⓑ כיוון שלא נכתב זיכרון של הילדים, (ניתוח הסעיף) (א) לעצמה, ואולם-התנאי שמתן וחלקן כל הילדים התנאי קנינים, יהיה הסעיף הראשון (ב).

נעמד תחילה את אחריותו של בן עבדות - מחבר עקרי: ס' 29

י"ס 310 עובדות - דרך מחזיק בקלות 6 נשים ו 17 ילדים (לא ברור אם קנינים או לא). הוא לקח עמו את הדרכונים, משמע הוא מחזיק בהם בפניה ולא מוציאים החפשי, הם אינם נשאים לעצמם.

נסיונות: הנשים והילדים הם בני אדם - מתקים. התנאי עבדות - ~~בן עבדות~~ כסיומן זה עבדות (סעיף 28):

"מזה שבו מופיעת לפי אדם סמכות המופיעות כאלו כפי קנינו של אדם; לענין זה יראו שלא ממשיך בחו של אדם או שליטת חירותו כהפעת סמכות כאמור" - דרך שלא ספק שזאת התנאי ולענין-הוא לקח את הדרכונים שבהם (שמה הקנין וחירות), הוא משתמש בהם לצרכי עבודה ונכר שלא שולח את ילדיו לעבודה או מאפשר לעשותם לעבוד ככיוון ומחשיב עצמו למנהלם כפי ושלם ולא אדם ובעל. הוא מקיים את הנסיבות של עבדות ימשי עבדות". לצרכי עבודה או שירותים אחרת שירות מן-דרך שולח את נשותו לעבוד על מנת לעשותם את הבית, כמו כן הוא משתמש בהן לשירות מן עצמנו ולאחרים, כחלק מן הרמן תמות תשלום (מספר הון): זכר נסיקה 15 מתקיימת.

יסוד נפשי - העבירה הינה עבירה התנהגותית, שותקת, עפ"י סעיף 19 וזכר מודעות - מחשבה פועלת על רכבי

חסר-ניתוח "התפקיד" א"ס' ס' 375 ב, סעיף 375 ב' (2)

ⓐ בנות-ניתוח מאו"ב ארבי הראיה הוא ציין אק מחזיק בגיש - מחשבה מוציאה, (42)

העדיפה. ברוך מוצר עקר שהוא מתפקד בנשותיו ולציון - הוא עושה זאת בהתפתחות ולא מאפשר להם לברוח. הוא מוצר עקר שהם בני אדם. מוצר לבי תמימות: באיכות נתיב "ישראל החמש כי יחשבו להעליו" כלומר הוא אל מוצר עילא ספק עקר שהוא עובר על החוק (אין צורך להחזיק צבאת עינים שכן יש מוצרת מסאה!). מתעורר שלא נאמר אחרת ורקן יכול לשאת באחריות פעילות, נראה למתעללים לא יסובות העקבות והוא י"ש באחריות פעילות.

ואולם, יש לציין כי בארוחן עמוק שהנשים "מקבלות" את דרכונן" בעת ההוצאות אחר, ועם יש מקום לתנוח שאולי הן בוחרות בחינה חפשות אחרת חסך בכך ולא נכפה עליהן רעד. אם אכן כך, ברוך יוכל לעצור מחוסר מוצרות עניינות ששלת החיות. ואולם - אצנה חלשה, שכן פאור נכר שגון מוצר מעגשן, מוצר עקר שהם אינם מותרים. יתר על כן, הנשים משעות אצת ממנינות עניות, ויתכן אל שאינן לזכרת הישג את השפה (בהתחשב בכך שהן ממנינות צרם) ולכן ניתן לתנוח שהחוחן אינה חפשות מסאת חוששן החלצות ואולי אל הקוצאקות. עסק נים כ ברוך אחיו.

ס'כ

נזין בעת באחריות של מאורק עקבות - מסיע און מוצר ברוחטא? ס' 29, ס' 31 :

מאורק, והחיינה עוקבתת, משמש כדברו האישי או סדיו של ברוך - הוא מוצר פעולות שמבאחת שברוך יצא לתקופתו. מבחינת ההגדרה - מאורק: מאורק ע"א מתפקד כפי בנשותיו ולציון של ברוך - הוא לא כן שכלא אולם קתרים ולא לקח להם הצדמו את הדרכונים או מסרם להם. ואולם, מאורק בעל תפקיד משמעותי וצדום - הוא שומר שלא יברחו והוצק שאין הכסף מהקבלה נזקקת משנה, ולכן ברור שהוא פועל כפי שמשתמש בהם לצורך עבודה. בנוסף הוא משמש כנשים לשימור מין - כפרם על ימי קקיל מוצלחים. מאורק אמנם ע"א זכר את חברת, ומבחינה זו ע"א היה ראש וראשון לברוך, ~~יש~~ ואולם - הוא שותף רחוק ומעמד עקר שהוא מוצר ~~אם~~ ^{ומכך} משנים ולפנים את חבר ואופן אצוניה, הוא חוזר סבוא היום אצרת אותה ואל חושב כצד ומיישנה בהתעוררות. ניכר שמאורק שותף לעקבות כחש כנו ברוך, ולכן ניצב לעמון האם הוא מסיע (ס' 31) או שנגלה למשמש כמצד ברוחטא (ס' 29). לצורך כך ועד מבחינים:

1) מבחן החזונות (מבחן מעבר הצלת החוק) - און בוצקים: 1) שבוצצו פעולות חיוניות לקיצוצ העברה. 2) שהפעולות ע"א מו. רק הכנתת ומקבלות באופן - ניכר במחשך שמיאק בצד פעולות חיוניות - שמו על הנשים והילדים, עולז איות היה צד אישי לצדק וקיים עסו מין עם הנשים: הפעולות שלו, ביחס פעולות השמחה, הן חיוניות עקר שברוך יצא לגשת כנשים של וק לא יברחו, ומובן שאלה לז פעולות הכנתת אליו של קיצוצ ומעם

3) ששאה פוקציונאלית - מאורק היה בעל שליטה על העבודה - ע"א זכתת פון נוחות פצית (כצד פטורים) אצל הוא כן - נח מסו - ברוך ע"א עינים 3) ואתי ^{החיות הנוצרה} להכניט בהמשך

ומה בעל שליטה קנינים ופיקדים. מעבר לכן, שאחתה גם רעיונות-איש סוד וחדש יו"ש וכן בעניני ארשת את התנ"ך

③ התעמקן המשלה-ניתן את המעלה ולארק מתנהגות: נראה שהתחלתי על היסוד המעמדי והנפשי, מאדן הוא בעל חלק משמעותי ומתחלם גם במעשה ובסממנים המנות הוא משתל בעולה.

④ התעמקן של שר אריה (אנציה נדוני תסין) - אבן נסתם על תמותה של מאדן לבד אצרכו - ניב שבווא מתחלם עורר את שלי תסין וויזש מבצע - הווא מתנהל משחרר כיו שאחריו על התב ועל התנהלותו השוטפת.

⊗ המחזיק גם התעמקים ניב כי מאדן היוו מבצע בצורתו ולכן "שא מאחריות מליזה אצרכו."

ניתן את אחריותה של צ"ו יאנז - מרופאה - ע"פ צני הסיוע: סדל 3 :

"מי אשו, לפני עשית הצעה או השגת עשייתה, עשה מעשה בני לאפשר את הקיצוץ, לתקן עלו או לאבא אותו, או למנוע את תפסת התקצוץ, שאני הצדקה או שאלה, או בני אחרים בקדן אחרת איציות תנאים לשם עשית הצדקה, הווא מס"ע".

לפנין הסיוע נרשם שני תנאים, ע"פ נתון המינים של הקדן: (יסוד עובדות):

① נעשו מעשים בעלי אופי של סיוע - הקצרה על הקיצוץ בקר שהצעה התחסי אצרתו של דוק וסיוע לו עלו אחרים.

② תסיוע ניתן לפנין בעת קיצוץ הצדקה - צ"ו יאנז עונו על תנאי צו, סיועה במטן הצדקה (הוספן מתמשך).

אין רוזם כי המחזיק היסוד הצדקתי, צ"ו יאנז קיימה את התנאים לסיוע: היא משלה אצרתו של דוק ומאפלת בקקרום השקף ובמחזיקו, במקום שהוא ילך להיות מחולקים. בהיותה תפאה היא צריכה לצדק ששאי אצרת את נשותיו ולציון אצרת החולים. אין בעל צדק היא מאפלת במקום ובקר מקצרה על דוק אצרוץ הצדקה ויצרת תנאים נוחים להתמשך הקיצוץ. המחזיק היסוד הנפשי, וצדק יסוד נפשי שול:

① מוצעות וכוונה (כונת הוכת הצפית ועצמת עינים) אסייע
② מוצעות אצרכו הצדקיות (כונת עצמת עינים) } נתון הרוזם צ"ו יאנז עונו על היסוד הנפשי:

① מחז, ניתן אצרון כי צ"ו יאנז עלו נתכוונת אסייע, וכי היא אכל היתר אצרישה לכן. היא לא מעצרת ולא שאלת שאלת ולא עבאה רצון אסייע אצרכו, אלא ארישן - מתחמקת וחולסת בלי לשאול. שאלות. מאיכר, בקיוק ומסקות אלה נכל אהשתמש בקרקטרינה של הלסת הצפיות: צ"ו יאנז מוצעות (נכוח זאת ע"י עצמת עינים קסלל הקסו) לכן שיש צרכו, והיא ~~אצרכו~~ צרכו קוציות קרובה לוראי שרבו וסיועה - היא לא מוצות עמשחה על משו חשוך, על מנסה אברר או אמונע ובק שווא מוצות את האסוף השקף ומחיות היא אצרת עקר שדוק עלו לצדק אצרת אצרת ויתם צ"ו יאנז יכולה אצרון שווא רק רוצה את תסלל עקן (כתוב שתיי מקבלת כשל רבו) ואין לה עקן אצרו, אולם ע"פ

הלסת הצפית מספקת לנו וצדקות קרובה לוראי, ומחברותה של הקוקוץ עם הקדן, ברור שהיא מוצות שמשו אין כשורה. חסד - אוור הקבלת נצם אישם אג - אחריות מאדן ^{הצדקת הכונת} במצע בצדקתו (הי"ן הנצט) ③
סיוע - תנאי של ביצוע הצדקה העקוה ①
תחנה סאצואלי ולא סבית ②

מקרהם ונבדא מנחה שהיו "מכשירי את הקרקע" כך שאנה נלמדת את הנשים והילדים אביה, ומעניקים זאת מאספת תנאים
 @ מוצגת לעקריות סדר (2) - צביות עיניים: צד יאנה תאם שיון זה מוצגות עק שמתקיימת לעברה,
 יאנה ע"י ברוקריית צביות עיניים, עימן, אסון שנהל אמות אותם בני שיצרה, אם תענה וכן בירוח: עצם הרחוקה
 שהיא לא שואלת שאלות ומעמדת לעמדת/מנחה ע"כ שגיו נקצת במכון להלמדת, שמשו אור ומרחה. זאת ע"י-היו
 מפרה את הנשים ~~ע~~ ומחזרת אותן "להיות חקיות" ואל יצרת מוצגות שיון והילדים מקצבים נקבות-רואה אתם
 ומנוספת לשלם, ולכן נבדא לכל הפחות תענה שמשו אינו כשורה, וצורה לא אחר. עכן נראה אותה בני שיצרה.
 קבלו אמר שאן זה משנה החי הילדים חש, אלו זה עקם סימן סביר א-לא-אם עקם סימן סביר, יהיה פאור,
 ואת עקם סימן שאן סביר- יורג. אנו מחנים ע"י ברוקריית צביות עיניים, ונראה שניתן להשיג את צד יאנה בעל.

^{עיקר}
 @ במתחם אחרון אחריות הצהירה של פטר (המקום האחד) ברצף שהמבצע העיקרי של הצהירה פאור מאחריות
 פליטיות, אם נכלל להשיג את הנכרות (מס' א משלם). ואולם, בשאלה הקובעת קבענו כי מאחר הינו
 מבצע בנותאי, ולכן הוא ~~הוא~~ מבצע עיקרי במעגל ראשי-מעשה עימן אמר שמיאורן ודקן פוזלים במשולש אמצון
 משה אחר ולכן, אפילו אם רוח יהיה פאור מאחריות פליטיות, נכלל עדין להשיג אחריות על מאורן, מכוח היותו
 מבצע-סדר 99 (מבצע עקירה- ערבות מבצעה בנותאי או באמצעות אחר). מאורן, כאמור, היה שותף עם מבחית
 הכזון ומכונת של אחריותות הצהירה ולכן נראה כי אחראי לעקריות עצמה לעבור. בנוסף לזה יאנה, כיוון
 שהיא שותפה משנית במעגל עקיל, היא מסיידת, ע"י פטר לא נכלל להשיגה, והיא לא תשא באחריות פליטיות,
 כיוון שהבצע שהמבצע העיקרי לא כשיר, גם ~~ע~~ מסייד לא ימה מורשע. ואולם, נכלל כן להשיגה במתחם כהבצע עיקרי.
 יש גם כי על פי ברוקריית העקבאלת במשפט הצמני, המעשה האסור, ולא תהבצע העיקרי, הוא שחשני,
 ולכן במצב זה כן נכלל להשיג את צד יאנה, כיוון שהיא תשא באחריות מכוחת המעשה. מעשה, במשפט הצמני
 פאור של השותף העיקרי אין לאונטי כיוון דאנו מתבטאים על המעשה האסור.

^{הפאור}
 @ במקומה כי מאורן הוא זה ~~המבצע~~ מאחריות פליטיות, ~~המבצע~~ צדק "שא באחריות מלאה כהבצע עיקרי
 על צדק, וזה יאנה תשא באחריות כמסיידת כאמור בשאלה 1. נשים זה כי כיוון שצדק השתמש במאורן לצדקו
 פיקוח על הנשים והילדים, וכן נלצר בו לעניינו, נכלל לצדון באחריותו של צדק כ"מבצע באמצעות אחר" - יאנה
 שחכם לעשיית המעשה ע"י אנה אחר שמשאו בלי ביזו, כשהאחר היה נתון בעצם - (א) קיימת ד"י שפיות הלצת".
 @ תשובה מעולה | יונות (2)

הנרות המרצה

ע"פ סעיף 92 (גארה). על האחר להיות בעצם שאינו יכול לזכות באחריות פלילית-מאן עונה על ק, ומהמבט נזרש
 יסוד נפש פול-דימיסיו מופש של הקרינה שה"אחר" עושה ו- (3) מוציאת (כאלו צביות עיניים) אחרות של האחר "אחר".
 נשים אם כן לא נאמר לנו האם ברק מוצר אמרנו של מארק כחבר אחריות פלילית קבלה אי שפוט, ולכן הוא יוכל
 לטעון שלא יצט"ב. לא נאמר לנו אם חשך בכך, ואולם נהיכרותו הקרובה עם מארק סביר שחשך בכך שאינו שפוט.
 לענין המונח בין המבצר העיקרי וכן המבצר קאמלצות אחר נושאים באחריות מלסאה-צונש מלסא, וכן שניהם
 נחשבים מבצרים ולכן מהחוק כו אין זה משנה. ואולם - מבצר קאמלצות אחר הינו מלבן שקו המבצר "שומרום"
 יצייט עקרוני ולא פועל, והאחר הוא שמו שדושה את העקרונות בעקבותיו. ולכן, המבצר בעיניו לשייך את ברק לתוכו זה
 כיון שהוא פועל בעצמו ועונה בעצמו על יסודות העברה. גם טיפית "כה העבריינים" אינה מתאימה כן לכן ברק
 פועל בעצמו ולא ניתן צמנו מהעבריה וכיון שיש שמהך פאור מאחרית פלילית.
 אסיכטא, נראה שברק היה מומשד במבצר עיקרי וצ"ר איך כמסירתו, כאמור בסעיף 1.

שאלה שניה:

(א) סייג מצדיק - סייג (הצדק האחריות פלילית) קבלה ועשה שהיה "ניכון לעשותו בניסיונות". כדומה, בית המשפט,
 בנתנו סייג מצדיק, כאילו מאשר את התנהגותו של הקבלה הסייג. הוא לכאורה מעביר מסר כי זו ברק הנכונה
 להתנהג. הסייג ניתן קבלה התנהגות נכונה ומתאימה אסיטואציה, ולא קבלה נסיבות מיוחדות של האירועים.
 צוזמה: סעיף 34 - ציון.

סייג פוסט - סייג שפוסט מאחרית פלילית קבלה נסיבות מיוחדות של הנאשם או הסיטואציה. בנתנו סייג פוסט,
 בית המשפט מעביר מסר שהמתנהגת עצמה אינה ראויה, אינה נכונה ואין לרצור עליה, אולם קבלה הנסיבות המיוחדות
 למשל - כורח, אי שפוט - ניתן פוסט מאחריות פלילית מאותו סיטואציה. צוזמה אדם לא שפוט שרצח אדם
 אחר: זו התנהגות לא ראויה, אכזרית ושיש לענותה, ואולם בהתחשב בנסיבות המיוחדות של הנאשם, הוא יהיה פסול.

(ב) מתוך הבנה של הנחות של סייגים פוסטים ומצדיקים, ניתן להכווין העניינות. תשובה לוי אנו שהתחנה בין
 הסייגים מספקת כרך לפתרון בעיות. ראשית, נהחיתת רצונות - מתוך ההחנה בין סייג פוסט למצדיק, ניתן להבין אילו
 רצונות עומדים בסיס תמשכ הפלילי - הוא עקרון האדם למשל, אנו מקינים כי בית המשפט מעדיף

הערות הנמצא

המרכיב את השמירה על החיים, אצל הוא לא עושה זאת על חשבון עקרונות האדם או זכויות האזרחיים. העבר הרציונלי, כפיית המשפט בא לפעול בעיות, מקרים חריגים, הוא יכול להפוך בהתאמה של חסונו קצת הסיכונים, כדי לזרז את האדם מקרים יש להפחית את המשפט החריג, ומתי לא. זאת מתוך הנחה שהאחריות על האדם כשהם כבי חסונו את התעוררות הציבור - בית המשפט מתוך כבוד לתעוררת האזרחים. כשהוא ניתן להגנה פסיכית מלבדן, הוא לעולם אינו "ק" יש להגן גם בפני הציבור, אך פשוט ניתן להגנה פשוט סייב פור, הוא אינו מסבך "אחריות שהיא חברה קיבל פסוק, אל אדם עמוק כן. 15 לא התעוררת האזרחי וכן לעולם של סמורכ את הסיקור ולא את החלוצים. ניתן לצדן לצדן זה שאי אפשר הציבור בהתעוררה - מעשה כמו מחינת של האזרחי, ביטוח של עוונות אחרות עדיינים והחלטות סייב פור תוך הסבר שהוא ניתן רק לתקרה סבליפי, הוא מנמיך אותם ומפזר את המעורבות, כי הם לא יקבלו את הסייב הזה.

② מחז, נכון לסוג את סייב "הכנה תרבותית" כפסוק, כיוון ~~שאינו~~ ^{שכאמור,} כאשר אין מעורבות סייב פור, אין מעורבות אשר שהתעוררות עצמה אינה ראויה. האם הנאשם נאלץ אצדד השני שחוק להתעוררת ענין 15, אין זה אומר ששאר האזרחי יוכלו לתובע באותו אופן - אנו מתחשבים בסיקור האישיות של הנאשם. לא יכון לתקור אשר שכן לשאת שני נשים, אמש, או שכן להתעורר בחיית, רק בשלל שבתבות נסויה זה נרוז והקופא.

מחז, המשפט, בכל מקום ותנאי, מתחיל באופן שונה, תלוי במידת שמתנה נולד. המשפט הפלילי הוא ל"ה"אזרחי" ומשיב לא רק סקציה אלא גם תובע על הנאשם. יתכן כי במתכות שלנו יש צרכים מותרים וראויים, שנתחשבים פסוקים במתכות אחרת, חלק המנוח (סייב פור מרי עדיין הגנו את העגלה עצמו) יכול לעבור קטן לעצד לכו שהענין ובגין תקוות נחשב אכאוי, וגם המשפט להתחשב בכל הפרכים תחמו. לא ניתן להפוך אומר שסייב של ציבור (סעיף 34) הוא שונה מסייב "הכנה תרבותית", מתחיינה וכו שאנו אמנם מכירים בו כראוי, אבל יתכן והתקוות אחרים יחשבו אלא ראוי. ואולם, ~~המשפט~~ יתכן כי פרכים שונים ינסו לעצב סייב זה ולסבך לי תוכן והערות כי הוא גם הם שייכים לתקופה מסוימת בה מותר להתנהג באופן לא חוקי. עלינו לחשוב מה הפסוק של התעוררות אשר ניתן והאם כל אצדד תוכל להיות ~~המשפט~~ סייב מלבדן. יתכן שהצדק אצל יוקים לזילות בית המשפט.

בספר של צבר נראה כי יש צרכים שונים לשאלה 15. אין סקורה כי יש להתחשב בהתעוררות עצמן החלטה* המתכותית הגנו, ולספק לחיות את הרציונליים של המשפט הפלילי כדי לחסון כולו יש לנרוז הוזהר 15.

הערות הנרצה

פרינט בע"מ

טל. 03-5604070